Lieta Nr.1A15001417
ECLI:LV:JELT:2017:0908.1A15001417.1.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2017.gada 8.septembrī

Jelgavas tiesas tiesnese L.Gulbe rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieka K.Reksca 2017.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.179/17 „Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF965735", un

k o n s t a t ē j a:

[1.] 2017.gada 17.martā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk – Iestāde) Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors V.Braičuks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF965735 (turpmāk - Protokols) par to, ka 2017.gada 17.martā plkst.23:00 Jelgavā pa Lietuvas šoseju virzienā no Miera ielas uz Dzirnavu ielas pusi /pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) vadīja automašīnu /transportlīdzekļa marka/ ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurms/ sakabē ar piekabi /transportlīdzekļa marka 2/ ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), kura krava nav nostiprināta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, tādejādi pārkāpjot "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 191.1.punktā, MK noteikumos Nr.166 noteiktās prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{33} panta trešajā daļā. Par minēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu Sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods 55 *euro* apmērā *(lietas lapa 13).*

[2.] 2017.gada 17.martā pašrocīgi rakstītajā paskaidrojumā Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Protokolā norādītajā vietā un laikā vadīja Transportlīdzekli, kad viņu apturēja policijas darbinieki un sastādīja Protokolu par to, ka krava nav nostiprināta atbilstoši likuma prasībām. Uz jautājumu parādīt, kur rakstīts kā kravai jābūt nostiprinātai, policijas darbinieki nevarēja parādīt pārkāptos noteikumus. Norāda, ka krava atradās piekabē ar bortiem, bija nostiprināta, apsienot ar saiti. Policijas darbinieki norādīja, ka atbilstoši noteikumiem krava nav nostiprināta, ja tā var izkrist, vilkties, vai apdraudēt citus satiksmes dalībniekus. Uz jautājumu parādīt, kā krava var izkrist, vilkties, vai apdraudēt citus satiksmes dalībniekus, policijas darbinieki atbildēja, ka viņiem tas nav jādara. Norāda, ka MK noteikumi Nr.166 attiecas uz pārvadātājiem, nosūtītājiem un citām personām, kas nodarbojas ar kravu pārvadājumiem, bet viņš kravu, kas ir viņa personīgā manta, veda ar vieglo automašīnu un tai paredzēto piekabi, kuras pilna masa ir 750 kg, un nenodarbojas ar kravu pārvadājumiem. Lūdz atcelt Protokolu, jo nav pārkāpis "Ceļu satiksmes noteikumi" 191.1.punktu, MK noteikumus Nr.166. Par kravas nostiprināšanu un atrašanos kravas kastē liecina fotouzņēmumi un video materiāls.

[3.] Nepiekrītot Protokolam, Sūdzības iesniedzējs iesniedza Sūdzību *(lietas lapa 10-11)* VP Zemgales RP (turpmāk – Sākotnējā sūdzība), kurā lūdz atcelt Protokolu un piemēroto sodu pilnā apmērā.

Sākotnējā sūdzībā norādīts, ka, apturot Transportlīdzekli, policijas darbinieki nestādījās priekšā un nenorādīja apstādināšanas iemeslu, lūdza uzrādīt dokumentus, ko Sūdzības iesniedzējs arī izdarīja. Uz policijas darbinieku jautājumiem paskaidroja, ka no savas garāžas ved zāles pļāvējus, kas netiek reģistrēti nevienā reģistrā, nekādu oficiālu dokumentu līdzi nav un tie arī nav nepieciešami. Policijas darbinieks norādīja, ka būs Protokols par nenostiprinātu kravu, jo ir tikai viena saite uz četriem zāles pļāvējiem, neņemot vērā, ka tie atbalstīti viens pret otru, atbalstot pret bortu tieši tā, kā to paredz 1999.gada 11.maija MK noteikumi Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" (turpmāk – Noteikumi Nr.166), uz kuriem, kā nojaušams, policijas darbieks atsaucies Protokolā. Norāda, ka Noteikumi Nr.166 izdoti saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 12.panta trešo daļu, kas paredz, ka "Pieņemot kravu pārvadāšanai, pārvadātājs pēc nosūtītāja pieprasījuma uzrāda viņam pārvadājuma tiesības apliecinošus dokumentus. Pārvadātājam jāpārbauda, vai krava autotransporta līdzeklī iekrauta un nostiprināta atbilstoši satiksmes drošības un autotransporta līdzekļa ekspluatācijas prasībām. Ja pārvadātājs, veicot ārējo apskati, konstatējis, ka krava iekrauta un nostiprināta nepareizi un ir apdraudēta tās saglabāšana, viņa pienākums ir par to ziņot nosūtītājam. Nosūtītājam pēc pārvadātāja pieprasījuma jānovērš kravas iekraušanā un nostiprinājumā konstatētie trūkumi. Kravas izvietošanas un nostiprināšanas noteikumus izdod MK". Turklāt Autopārvadājuma likuma 2.pants noteic, ka šis likums reglamentē tiesiskās attiecības starp pārvadātāju, kas pasažieru un kravas pārvadājumus ar autotransporta līdzekļiem veic kā profesionālu darbību, un nosūtītāju, saņēmēju vai pasažieriem. Tā kā Sūdzības iesniedzējs kravas pārvadājumus neveic kā profesionālu darbību, nav kravu no kāda ne pieņēmis, ne nosūtījis, tad ne Noteikumi Nr.166, ne Autopārvadājumu likuma normas konkrētajā gadījumā nav piemērojami, par ko informēja arī policijas darbinieku.

Papildus norāda, ka policijas darbinieks ir rupji pārkāpis labas pārvaldības principu Protokolā norādot, ka pārkāpti Noteikumi Nr.166, bet precīzi nenorādot pārkāptā normatīvā akta nosaukumu un pārkāpto punktu.

[4.] Ar Iestādes 2017.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.179/17 „Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF965735" (turpmāk – Lēmums Nr.179/17) nolemts VP Zemgales RP Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora V.Braičuka lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF965735 atstāt spēkā negrozītu, bet Sūdzības iesniedzēja sākotnējo sūdzību noraidīt.

Lēmumā Nr.179/17 norādīts:

[4.1.] CSN 191.1.punkts noteic, ka kravu transportlīdzeklī novieto un, ja nepieciešams, nostiprina atbilstoši normatīvajos aktos par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos noteiktajām prasībām tā, lai krava neapdraudētu ceļu satiksmes dalībniekus, nenokristu un nevilktos pa ceļu.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.$^{3\,3}$ panta trešajā daļā, kas noteic, ka par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu — transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu piecdesmit piecu *euro* apmērā.

Latvijas APK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 270.panta trešā daļa nosaka, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē izskata un lēmumu pieņem uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas.

2017.gada 17.martā jaunākais inspektors V.Braičuks, saskaņā ar Latvijas APK 270.panta trešo daļu Sūdzības iesniedzēja klātbūtnē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un saskaņā ar Latvijas APK 32., 37., 268.-274.^{1} pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF965735, piemērojot Sūdzības iesniedzējam 149.^{33}panta trešās daļas sankcijā paredzēto sodu - naudas sodu 55 *euro* apmērā. Konstatēti Latvijas APK 34.panta otrajā daļā minētie atbildību pastiprinoši apstākļi, bet atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti.

Protokolā Sūdzības iesniedzējs ar savu parakstu ir apliecinājis, ka viņam ir izskaidrotas Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, izdarītā pārkāpuma būtība, kā arī administratīvā atbildība, kāda saskaņā ar Latvijas APK attiecīgā panta prasībām ir paredzēta par konkrēto izdarīto pārkāpumu. Protokolā Sūdzības iesniedzējs veicis ierakstu, ka pārkāpumam un piemērotajam sodam nepiekrīt. Pārkāpuma konstatēšanas laikā un vietā Sūdzības iesniedzējs sniedzis pašrocīgi rakstītu paskaidrojumu.

[4.2.] Latvijas APK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Latvijas APK 243.panta astotā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[4.3.] Iestāde bez Sūdzības iesniedzēja sākotnējā sūdzībā ietvertā paskaidrojuma lietā konstatē vēl sekojošus pierādīšanas līdzekļus:

- Protokolu, kurā norādīta pārkāpuma būtība un piemērotās tiesību normas, saskaņā ar kurām Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības,

-jaunākā inspektora V.Braičuka 2017.gada 25.aprīļa dienesta ziņojumu, kurā norāda, ka 2017.gada 17.martā plkst.23:00 pildīja dienesta pienākumus ar dienesta automašīnu. Jelgavā, uz Lietuvas šosejas, braucot virzienā no Dzirnavu ielas uz Platones ielas pusi, konstatēja, ka pretī brauc automašīna /transportlīdzekļa marka/ sakabē ar piekabi, kas vizuāli izskatījās pārkrauta, jo bija ļoti nosēdusies. Piekabē atradās četri mauriņtraktori. Braucot garām Transportlīdzeklim pamanīja, ka visi piekabē esošie traktoriņi nav nostiprināti, bet ar "štropi" nostiprināti bijuši tikai divi no četriem traktoriņiem, kā arī ne visi traktoriņi pilnībā atradušies tieši kravas nodalījumā aiz borta, bet daļēji arī ārpus tā. Ņemot vērā minēto, nolēmis apturēt Transportlīdzekli, jo viņa ieskatā, piekabe esošā krava būtiski apdraudējusi ceļu satiksmes drošību. Apturējis Transportlīdzekli, piegājis pie tā, sasveicinājies ar tā vadītāju, lūdzis uzrādīt nepieciešamos dokumentus, pēc dokumentu saņemšanas uzvedīs vadītājam virkni jautājumu, balstoties uz to, ka pilda dienesta pienākumus pierobežas pilsētā ar pēdējā laikā augstu zādzību līmeni, lūdzis uzrādīt traktoriņu dokumentus, kuru vadītājam nav bijis. Vadītājam izskaidrots, ka viņa vadītais Transportlīdzeklis apturēts, jo krava nav nostiprināta, tādejādi pārkāpjot CSN 191.1.punkta prasības. Sūdzības iesniedzējam tika sastādīts Protokols.

[4.4.] Atbildot uz Sākotnējā sūdzībā minēto, ka Noteikumi Nr.166 nav attiecināmi uz izskatāmo lietu, jo izdoti saskaņā ar Autopārvadājumu likuma divpadsmitā panta trešo daļu un attiecas tikai uz komercpārvadājumu veicējiem, Iestāde norāda, minētais apstāklis nebūt nenozīmē, ka Noteikumu Nr.166 prasības par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos attiecināms tikai uz komercpārvadājumu veicējiem.

Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma pirmā panta ceturto daļu - autopārvadājums ir jebkura autotransporta līdzekļa pārvietošanās pa ceļu, pārvadājot pasažieru vai kravu.

Autopārvadājumu likuma pirmā panta 6.punkts noteic, ka autotransporta līdzeklis ir transportlīdzeklis ar motoru (izņemot traktoru un pašgājējas mašīnas), kuru lieto pasažieru vai kravas pārvadāšanai pa bezsliežu ceļiem. Piekabes un puspiekabes tiek uzskatītas par autotransporta līdzekļa daļu.

Autopārvadājumu likums reglamentē tiesiskās attiecības starp pārvadātāju, kas pasažieru un kravas pārvadājumus ar autotransporta līdzekļiem veic kā profesionālu darbību, un nosūtītāju, saņēmēju vai pasažieriem, savukārt Noteikumu Nr.166 prasības nosaka ar autotransporta līdzekli pārvadājamās gabalkravas (turpmāk – krava) izvietojumu autotransportlīdzekļa kravas telpā un prasības kravas nostiprināšanai.

Noteikumu Nr.166 2.punkts noteic, ka minētie noteikumi attiecas uz pārvadātājiem, nosūtītājiem un citām personām, kas nodarbojas ar kravu pārvadājumiem, tātad šo noteikumu prasības attiecināmas uz visiem kravu pārvadātājiem, neatkarīgi no tā vai tiek veikta komerckravu pārvadāšana vai personīgās kravas pārvadāšana.

[4.5.] Attiecībā uz Sākotnējā sūdzība minēto, ka krava bija nostiprināta un nevarēja izkrist un apdraudēt citus satiksmes dalībniekus, Iestāde, izvērtējot lietas materiālus, konstatē, ka Sūdzības iesniedzējs vadīja vieglo automašīnu sakabē ar piekabi, kurā bija ievietota gabalkrava (četri mauriņtraktori). Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma pirmā panta 11.punktu mauriņtraktors ir mehāniskais transportlīdzeklis.

Prasības ar transportlīdzekli pārvadājamās gabalkravas izvietojumam un nostiprināšanai kravas telpā nosaka Noteikumi Nr.166, kuru 43.punkts noteic, ka pārvadājumos transportlīdzekļus nostiprina, ievērojot šādas prasības:

43.1. pārvadājamiem autotransportlīdzekļiem jābūt ieslēgtai stāvbremzei un zemākajam pārnesumam vai pārnesuma pārslēgam jābūt ieslēgtam autotransportlīdzekļa stāvēšanai paredzētajā stāvoklī;

43.2. zem vienas pārvadājamā autotransportlīdzekļa ass riteņiem novieto paliktņus (1.pielikuma 21.att.);

43.3. vismaz vienu pārvadājamā autotransportlīdzekļa asi nostiprina ar saiti vai sānu balstu.

Tātad, no augšminētā izriet, ka pārvadājot transportlīdzekļus – mauriņtraktorus, tie jānostiprina tā, lai nodrošinātu to nekustīgu atrašanos kravas telpā, nostiprinot to asi ar saiti, vai sānu balstu un nofiksējot riteņus.

Iestāde Lēmumā Nr.179/17 norāda, ka no lietas materiāliem secināms, ka Sūdzības iesniedzējs, pārvadājot mauriņtraktorus, nebija tos nostiprinājis atbilstoši Noteikumu Nr.166 prasībām, proti, nebija nodrošinājis to nekustīgu un drošu atrašanos kravas telpā - kravai (mauriņtraktoriem) nebija zem ass riteņiem novietota paliktņa, pārvadājamo autotransportlīdzekļu ass nebija nostiprināta ar saiti vai sānu balstu.

[4.6.] Iestāde Lēmumā Nr.179/17 norāda, ka Protokols sastādīts, ievērojot Latvijas APK noteikto procesuālo kārtību. Protokolā norādīta tiesību

norma – Latvijas APK 149.[33] panta trešā daļa, kura paredz atbildību par Sūdzības iesniedzēja rīcību ceļu satiksmē, kā arī norādīta pārkāptā norma – CSN 191.1.punkts un Noteikumu Nr.166 prasību neievērošana, precīzi raksturots pārkāpums.

[4.7.] Saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu administratīvā soda mērķis ir audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Iestādes ieskatā vainīgo personu, kuras apzināti pārkāpj CSN noteiktās prasības, obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība. Pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir pārkāpušas CSN noteiktās prasības, likumdevējs ir panācis vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Tādejādi, ņemot vērā, ka Sūdzības iesniedzējs gada laikā (līdz Protokola sastādīšanas dienai) jau piecas reizes sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē, Iestādes ieskatā raksturo viņu kā autovadītāju, kas sistemātiski pārkāpj CSN prasības. Sūdzības iesniedzēja saukšana pie administratīvās atbildības ir lietderīga, nolūkā turpmāk vērst viņa uzmanību uz atbildīgāku attieksmi CSN ievērošanā, tajā skaitā arī noteikumu, kas nosaka pārvadājamo kravu novietošanu un nostiprināšanas ievērošanu. Personai ir svarīgi apzināties likuma ievērošanas pienākumus, tiem sekot un atbildēt par savu rīcību pārkāpumu gadījumos.

Tādejādi atzīstams, ka Sūdzības iesniedzējs nebija ievērojis CSN 191.1.punkta un Noteikumu Nr.166 noteiktās kravas nostiprināšanas prasības, par ko viņam vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējot lietas apstākļus likumīgi un pamatoti sastādīts Protokols un piemērots Latvijas APK 149.[33]panta trešās daļas sankcijā paredzētais sods – naudas sods 55 *euro* apmērā.

[5.] 2017.gada 25.maijā Jelgavas tiesā saņemta Sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmumu Nr.179/17 (turpmāk – Sūdzība), kurā lūgts atcelt 2017.gada 17.marta Lēmumu Nr.PF965735. Sūdzībai pievienots disks ar videoierakstu.

Sūdzība ir pamatota ar šādiem argumentiem:

[5.1.] Lēmumam Nr.179/17 nepiekrīt, pamatojoties uz jau Sākotnējā sūdzībā norādītajiem iemesliem;

[5.2.] Iestāde nekorekti norādījusi piemērojamās tiesību normas, kā arī nekorekti tās interpretējusi, jo Protokolā norādīts, ka pārkāpti Noteikumi Nr.166, nenorādot konkrētu pārkāpto pantu, bet Lēmumā Nr.179/17 norādīta atsauce uz Noteikumu Nr.166 43.punkta prasībām, tādejādi pārkāpjot patvaļas aizlieguma principu, kas pieprasa, lai rīcība, kas vērsta pret Sūdzības iesniedzēju, būtu pamatota ar apstākļiem, kuri to pieprasa. Minētais norāda, ka Iestāde piemērojusi konkrēto, jaušami pārkāpto, Noteikumu Nr.166 pantu tikai pēc sākotnējā lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā pieņemšanas.

Minētā principa pārkāpums redzams arī Iestādei neprecīzi citējot Noteikumu Nr.166 43.pantu un Lēmumā Nr.179/17 norādot, ka "… pārvadājumos transportlīdzekļus nostiprina…", kaut 43.panta korekti būtu citējams "…pārvadājumos autotransportlīdzekļus nostiprina…". Papildus norāda, ka zāles pļāvējs nav uzskatāms par autotransportlīdzekli;

[5.3.] neapšauba, ka, pārvadājot kravu, tā nostiprināma, lai nevarētu izkrist, vilkties vai apdraudēt citus ceļu satiksmes dalībniekus. Norāda, ka viņa interesēs ir savu dārza tehniku nogādāt gala punktā bez jebkādiem tehniskiem vai vizuāliem bojājumiem.

Papildus norāda, ka 2016.gadā ir ieguvis CE apliecību un nokārtojis 95.kodu, kuras ieguvei apmācību procesā tika apmācīts kravu nostiprināšanai autopārvadājumos.

Protokolā norādīts, ka pārkāpts CSN 191.1.punkta prasības, bet norāda, ka sūdzībai pievienotais videoieraksts parāda, ka vestā krava nevar ne izkrist, ne vilkties, ne apdraudēt, jo pirmais zāles pļāvējs ir atbalstīts pret drošu gala bortu un pārējie cieši novietoti viens pie otra, savukārt gala zāles pļāvēji ir nostiprināti ar saiti tieši šī iemesla dēļ – lai nevarētu izkustēties, izkrist vai vilkties. Fakts, ka traktoriņi ir ar priekšējām asīm atbalstīti pret sānu bortu, nedod tiem iespēju izkrist vai kādu apdraudēt, ņemot vērā fizikas likumus šāda iespējamība nepastāv.

[6.] **Tiesa konstatē turpmāk minēto**.

[6.1.] Lietā ir strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējs Protokolā norādītajā laikā un vietā ir pārkāpis CSN 191.1.punkta prasības un Noteikumu Nr.166 prasības un, vai viņam sastādītais Protokols un piemērotais administratīvais sods ir likumīgs un pamatots.

[6.2.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Lūgumi par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā nav saņemti, tiesa nesaskata nepieciešamību noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, līdz ar to noteikta administratīvās lietas izskatīšana rakstveida procesā un, saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta ceturto daļu, tika noteikts termiņš paskaidrojumu sniegšanai līdz 2017.gada 9.jūnijam.

[6.3.] Lietā nav saņemti lūgumi, pieteikumi, paskaidrojumi vai noraidījumi.

[6.4.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, cita starpā izlemj šādus jautājumus: vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

[6.5.] Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā lēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, un ar tiem konstatētos lietas apstākļus atzīst, ka Lēmumā Nr.179/17 ietvertais pamatojums ir pareizs – Iestāde pareizi noteikusi, ka ir izdarīts Latvijas APK 149.[33] panta trešajā daļā minētais pārkāpums un tā izdarīšanā vainojams Sūdzības iesniedzējs. Līdz ar to tiesa pievienojas Lēmuma Nr.179/17 motivācijai un to neatkārto.

[6.6.] Papildus tiesa norāda, ka izskatāmajā lietā nav būtiskas nozīmes apstāklim, vai krava faktiski varēja vai nevarēja izkrist, vilkties un apdraudēt citus ceļu satiksmes dalībniekus, jo Latvijas APK 149.[33] panta trešajā daļā paredzēta atbildība par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu, neatkarīgi no tā, vai šo noteikumu pārkāpšanas rezultātā ir iestājušās kaitīgas sekas (krava izkritusi, vilkusies un apdraudējusi citus ceļu satiksmes dalībniekus) vai nē.

Tāpat tiesa norāda, ka normatīvais regulējums kravas izvietošanai un nostiprināšanai izstrādāts ar mērķi nodrošināt ceļu satiksmes dalībnieku drošību uz ceļa. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka uz fizisku personu veiktajiem personīgo kravu pārvadājumiem būtu attiecināmas citas kravas izvietošanas un nostiprināšanas prasības.

[6.7.] Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otrajai daļai un 289.[13] panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību administratīvā

pārkāpuma lietā, taisa motivētu spriedumu.

Ņemot vērā minēto un saskaņā no Latvijas APK 243., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13}, 289.^{17}, 289.^{18}panta, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka K.Reksca 2017.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.179/17 „Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF965735", bet **/pers. A/ sūdzību noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 8.septembrī.

Tiesnese L.Gulbe